

El vi

Raimat Rosado Frutal

2009

No em cansaré de repetir que els vins rosats tenen el seu moment òptim de consum just quan els cellers que els elaboren els posen a la venda. Passats uns mesos perden el seu encant, tant de color com d'aromes primaris, propis dels raïms amb què han estat elaborats. Amb el *coupage* de les varietats Cabernet Sauvignon i Merlot conreades a la finca Raimat, a la província de Lleida, dins de la DO Costers del Segre –de clima continental–, el vi resultant és molt aromàtic, fi, sec i amb una acidesa molt agradable. Color maduixa acabada de collir. Com diu el seu nom, aroma afrutada de maduixa silvestre madura i notes de gresse-

plats freds, pastes, arrossos i peix blau. Bon maridatge amb tronc de salmó fresc a la *papillote*. Preu aproximat: 6 euros.

El celler elaborador: Raimat S.A., pioners en la producció de vins amb ceps foranis ben aclimatats, pertany al grup Codorniu. Elaboren vins de molt bona qualitat i espumosos classificats com a «v.e.q.e.r.d.» pel mètode tradicional. Celler exemplar que mereix una visita. Per a més informació: www.raimat.com

lles. Porta el record d'un dia de primavera passejant pel bosc. Recomanem degustar-lo fresc, amb

Agustí Ensesa Bonet

Escola de Tastavins del Gironès (amb la col·laboració de l'alumna Gisela Solà)

Col·leccionisme

Álvarez de Castro té segell

L'emissió ha coincidit amb el bicentenari de la mort del general

Xavier Romero

Durant els dos últims anys, la ciutat de Girona ha estat recordant a través de nombrosos actes el bicentenari de la Guerra del Francès, durant la qual va ser assetjada per les tropes invasores. Enguany, a més, es podria commemorar un altre bicentenari, tot i que de menor importància i que ha passat gairebé desapercebut, el de la mort del cap dels defensors de Girona, el general Mariano Álvarez de Castro, que va expirar al castell de Sant Ferran de Figueras el 22 de gener de 1810.

La Societat Filtèlica Gironina (Sofigi), sempre atenta als fets històrics, ha volgut recordar l'efemèride encarregant a la Direcció General de Correus un segell personalitzat, de curta tirada però de curs legal, que mostra el bust d'Álvarez de Castro. Tant el mateix facial com la il·lustració que acompanya la targeta al·lusiva han estat dissenyats pel president de Sofigi, Antoni Jiménez Maqueda, que ha rebut el suport de l'anterior mandatari i actual president d'honor de la societat, el doctor Julià Maroto, en forma d'un documentat article que ha aparegut al darrer número del butlletí dels filatelistes gironins.

Maroto ofereix alguns apunts biogràfics del general Álvarez de Castro, nascut a Granada el 8 de setembre del 1749. Després de diversos destins, va participar en el Setge de Gibraltar, la

Guerra del Rosselló i la Guerra de les Taronges. L'any 1808 va ser nomenat Governador militar del Castell de Montjuïc de Barcelona, negant-se a rendir la fortalesa a les tropes napoleòniques establertes a la ciutat. Finalment va rendir la plaça complint ordres del capità general de Catalunya, però va desertar i es va afegir a les tropes que lluitaven contra els francesos.

El 30 de gener de 1809, el general Álvarez de Castro és nomenat Governador de la plaça de Girona, amb la missió de reorganitzar la defensa de la ciutat, que ja havia patit dos setges per part dels invasors, i que totes dues vegades van ser rebutjats. El maig de 1809 s'inicia el tercer i definitiu assalt a càrrec de 18.000 homes sota el comandament del mariscal Saint-Cyr. Una ciutat en ruïnes, famolenca i atacada per les malalties, va veure com el brigadier Julián de Bolívar havia d'assumir el comandament per la greu malaltia del governador, i després de set mesos de resistència, es veia obligat a capitular.

Gironins del segle XIX

Josep Maria Cuscó Carbó

Era punta de clar i ja feia estona que voltava amunt i avall procurant que tot funcionés com estava previst. Quedaven moltes hores de viatge i no hi havia d'haver problemes. Aquella gent marxaven amb la il·lusió del devot que busca una llum d'esperança.

Josep Maria Carbó Cuscó va néixer el 1884 a la localitat penedesenca de Torrelles de Foix, que en aquells moments tenia uns dos milers d'habitants i que, com bona part de la zona, es dedicava principalment a la producció vitivinícola. Carbó, en canvi, va seguir el camí de l'església. De ben jove va ingressar al seminari de Barcelona i, després de fer els vots per convertir-se en sacerdot, es va quedar en aquell centre educatiu per fer-hi de docent. Aquest prevere va donar classes entre el 1908 i el 1926. Aleshores, quan tenia 42 anys, va aconseguir una canongia a la Catedral de Girona.

Una vegada instal·lat a la ciutat, Josep Maria Carbó Cuscó va començar a desenvolupar una intensa activitat fruit del seu nou càrrec. Així, per exemple, va ser el consiliari diocesà encarregat de col·laborar amb la secció femenina d'Acció Catòlica de Girona, molt activa durant els anys de la dictadura de Primo de Rivera i la Segona República.

Paral·lelament va promoure la devoció de la Verge de Lourdes i va organitzar nombrosos pelegrinatges a l'indret on la Mare de Déu s'havia aparegut a la Bernadeta. A més, va traduir *Lourdes, catecismo viviente*, escrit pel teòleg francès Eugène Duplèssy i va publicar un text propi en català que portava per títol *La Immaculada i Bernardeta*. Durant la seva etapa de professor del seminari barceloní també havia redactat una *Síntesis de historia de las religiones i Florilegio de pensamiento para educar el espíritu*.

L'esclat de la Guerra Civil va obligar Josep Maria Carbó Cuscó a deixar Girona i les seves obligacions. Per salvar la vida, primer es va amagar a Sant Hilari Sacalm i, més endavant, a Parlavà. El 1938, quan ja començava a ser clar que els col·listes de Franco aconseguirien la victòria, va tornar a Girona, i una vegada acabada la guerra, va reprendre les seves ocupacions religioses arribant a arxipreste i prefecte dels estudis del Seminari gironí.

Josep Maria Carbó Cuscó va morir el febrer de 1951, als 67 anys. El canonge Xavier Cochs Roig va ser promogut a la dignitat d'arxiprest el mes d'octubre següent.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista